

Na dnešnú Misijnú nedeľu nám napísal príhovor Benoît Messan (benua mesán), arcibiskup z Toga a predseda Biskupskej konferencie Toga. Tu sú jeho slová:

Drahé sestry a bratia, drahí mladí Cirkvi na Slovensku!

Pozdravujem vás z africkej krajiny Togo, ktorá leží medzi Ghanou, Beninom a Burkina Faso. Togo je rozlohou o niečo väčšie než Slovensko, no žije v ňom vyše osem miliónov ľudí. Aj keď sme od vás vzdialení tisíce kilometrov, spája nás jedna viera a jedno srdce pre Krista.

Dnes sme počuli evanjelium, v ktorom Ježiš rozpovedal podobenstvo o vytrvalej vdove. Pripomína nám, že Boh vždy vypočuje tých, ktorí k nemu volajú dňom i nocou. V Togu aj na Slovensku máme mnoho dôvodov k modlitbe - za pokoj, za rodiny, za našu vieru. Ježiš sa pýta: „Nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?“ Odpoveď závisí aj od nás - od našej vytrvalosti, dôvery a lásky k Bohu, nech žijeme kdekoľvek na svete.

Vytrvalosť je dôležitá aj v misijnom poslaní Cirkvi. Po tomto krátkom úvode sa chcem podeliť o jeden príklad misijného nasadenia, a to zo života združenia mladých katolíkov v Togu, ktoré podporujete aj zo Slovenska.

Ide o hnutie s názvom Malí bratia slabých. Jeho členovia sa inšpirovali slovami svätého Pavla: „*My silní sme povinní znášať slabosti slabých*“ (Rim 15,1). Títo mladí ľudia - od siedmich do tridsiatich rokov - sa rozhodli pravidelne navštevovať starých, osamelých, chudobných a deti z ulice. Prinášajú im jedlo a oblečenie, ale aj niečo, čo je ešte vzácnejšie - svoj čas, láskavosť a útechu. Ako hovorí africké príslovie: „*Srdce toho, kto navštívi a venuje svoj čas a službu, je cennejšie ako ruka toho, kto hodí mincu do misky žobráka.*“

Pre mnohých ľudí v Afrike je cirkev prvým miestom, kam sa obracajú so žiadosťou o pomoc. V našich farnostiach, školách a nemocniciach nachádzajú nádej a podporu. Cirkev v Togu i cirkev na Slovensku sú súčasťou veľkej svetovej Katolíckej cirkvi.

Od Ameriky a Európy až po Áziu a Afriku nás všetkých - 1,39 miliardy katolíkov - pápež Lev XIV. osobne vyzval, aby sme pomáhali tým najchudobnejším z chudobných. Misijnú nedeľu dnes slávime aj v Togu. Aj tu sa ľudia modlia a prispievajú na misie - často dokonca tým, ktorí sú ešte chudobnejší než oni sami.

S vďačnosťou si pripomíname rok 1985, keď Togo navštívil pápež svätý Ján Pavol II. spolu s vaším slovenským kardinálom Jozefom Tomkom, veľkým priateľom misií a podporovateľom cirkvi v Afrike. Táto historická návšteva, počas ktorej pápež potvrdil zasvätenie

Toga Božskému Srdcu Ježišovmu, zostáva dodnes živá v pamäti našej cirkvi. Napríklad sa dodnes spievajú piesne, ktoré vznikli pri tejto príležitosti.

Drahí bratia a sestry, dnes sa vám nechcem prihovárať len ja, ale chcem vám sprostredkovať aj slová Svätého Otca Leva XIV., ktoré adresoval biskupom Afriky na zhromaždení v Rwande. Pápež nás povzbudil, aby sme - a to platí aj pre cirkev na Slovensku - „pestovali hlbokú skúsenosť Božej lásky, ktorá v srdciach prebúdza pevnú nádej na spásu v Kristovi“. Táto nádej nás má viesť k podpore jednoty, a to najmä tam, kde je spoločnosť rozdelená a zranená.

Nech sa tieto slová stanú povzbudením aj pre vás na Slovensku: aby ste svoju vieru žili tak, že prinesiete nádej tým, ktorí ju stratili, a jednotu tam, kde vládne rozdelenie.

Zo srdca vám ďakujeme, že ste si na Slovensku vybrali práve naše malé Togo ako krajinu pre tohtoročnú misijnú podporu. Všetci naši bohoslovci v kňazskom seminári už niekoľko rokov študujú teológiu vďaka štedrosti veriacich zo Slovenska. Vyrastá tak nová generácia kňazov, ktorí si Slovensko ponesú vo svojich srdciach a vo svojich modlitbách.

Vzťahy so slovenskou cirkvou nám ukazujú úplne novú, doteraz nepoznanú dimenziu. Keď nám totiž Slováci pomáhajú, nerobia to z pozície moci alebo nadradenosti. Pri Slovákoch sa cítime byť konečne rovnocenní - nepozerajú sa na nás zhora. Ich dar je prejavom lásky, nie je plnením cirkevného príkazu pomáhať chudobným. Je zjavné, že Slováci nám pomáhajú predovšetkým ako svojim bratom a sestrám. Slovenské rodiny chcú podporovať seminaristov na druhom konci sveta, modliť sa za nich a pomáhať im aj finančne. To je nádherné. Rozprávam o tom často na kázňach, keď cestujem po Togu.

Jedno togské príslovie hovorí, že skutočné priateľstvo sa nachádza v nohách. Ľahko sa dávajú rady z diaľky, ale keď niekto príde osobne a znáša horúčosť dňa, vtedy ide o ozajstnú lásku, skutočné priateľstvo. Cirkev nemôže sedieť so založenými rukami, musí sa postaviť a ísť! To je misijný duch! Aj Ján Pavol II. sa postavil a prišiel nás v roku 1985 navštíviť. Ďakujeme, že ste našimi priateľmi, že nám pomáhate a že ste nás prišli navštíviť. Ďakujeme Bohu za vás všetkých a neustále na vás spomíname v našich modlitbách.

Nech vás žehná všemohúci Boh, Otec i Syn i Duch Svätý. Amen

Amen.

**Napísal Mons. Benoît Messan,
biskup diecézy Kpalimé, predseda Biskupskej konferencie Toga**